

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα τοῦ Ἰαφρουροῦ

Ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ ἐδημοσιεύσατε κρίσεις τινὰς ἐπὶ τῇ διεξαγωγῇ τοῦ Λαχείου τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Ὡς γνωρίζετε ἡ εὐθύνη τῆς διεξαγωγῆς ταύτης ἔλαχε κυρίως εἰς ἐμέ. Ταύτην ἀναλαμβάνω ὁλόκληρον καὶ πῶς μὲν αὕτη ἐπεσεν εἰς ἐμέ, τοῦτο ἀφορᾷ τὰς μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐμοῦ σχέσεις. Τοῦτου ὅμως δεδομένου ἐπιβάλλεται μοι νὰ δώσω ἐξηγήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς ταύτης, καθ' ὅσον πολλὰ τὰ ἔκτροπα εἶδον καὶ πολλὰ τὰ ἄδικα ἤκουσα.

Ὡς ἀντελήφθητε δὲν εἶμαι τῆς γνώμης τοῦ σιωπᾶν ἀπέναντι καταγγελίας τινος, ὅσον δὴποτε ἀδίσποτος καὶ ἀβάσιμος· κἂν ἡ αὕτη. Ἀπεναντίας φρονῶ, ὅτι εἰς τὸν εὐδὺν ἄνθρωπον ἐπιβάλλεται νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ἐμβαλλομένην εἰς πλάνην κοινὴν γνώμην ἀντὶ πάσης θυσίας.

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀρθρίδιῳ ἤρθε· λήσατε νὰ ἐρμηνεύσητε τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐπετρέψατέ μοι νὰ σὰς εἴπω, ὅτι ἡρμηνεύσατε ταύτην ἀνεπαρκῶς. Ὁ χί παρὰ πονα τινὰ, ἀλλὰ πάνδημα παρὰ πονα ἐξηνέχθησαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ λαχείου τοῦ του. Ἰδωμεν ὅμως κατὰ πόσον ταῦτα εἰσὶ δίκαια.

Καὶ πρῶτον περὶ τοῦ συστήματος τῶν διπλῶν ἀριθμῶν. Ἀφοῦ ἀπαξ ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα τῆς διὰ δελτίων συμμετοχῆς εἰς τὸ λαχεῖον καὶ ἀφοῦ πολλὰ τῶν δελτίων τούτων ἐπρόκειτο νὰ σταλῶσιν ἔξω τοῦ τόπου, ἔδει ταῦτα νὰ φέρωσιν αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ πρὸς γνῶσιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκδόσεως καὶ πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς γνησιότητος καὶ πρὸς ἐλέγχον ἀκριβὲς ἐν πάσῃ περιπτώσει. Τὰ ἀντικείμενα ἀπ' ἑτέρου διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλου· ἐνοήτους λόγους ἀσφαλείας καὶ ἐλέγχου, ἔδει ἐπίσης νὰ ᾤσιν ἡριθμημένα. Ἡ δύναμις θὰ μοι εἴπητε νὰ ἀριθμηθῶσι δὲ ἀραβικῶν ἀριθμῶν. Ναί, ἀλλ' ἀφοῦ καὶ τοὺς λατινικοὺς ἀριθμοὺς ἐξέλαβον εἰς πλεῖστοι ὡς οὐδὲν ἕτερον παριστῶνται ἢ ἐν μεταφράσει αὐτοῦ· τοὺς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν δελτίων, ὥς νὰ ᾤσιν ὡς ἡμῖν τοῖς μύσταις τοῦ λαχείου τὰ ἐν ἐκάστῳ μέλῳ τα· νὰ τύχωσιν ἀντικείμενα καὶ πρὸ τῆς εἰκονικῆς ἐκκυδεύσεως, φαντασθῆτε ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξαγάγητε ἐκ τῆς πλάνης ταύτης τοὺς αὐτῶν φρονούντας ἂν εἰ ἀριθμοὶ οὗτοι ἦσαν ἀραβικοί.

Θὰ μοι παρατηρήσητε, ὅτι ἡ

ἀναγνώρισις τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν ἀπῆται χρόνον μείζονα τῆς τῶν ἀραβικῶν τοιούτων καὶ παρείλκυσε τὴν διάρκειαν τοῦ λαχείου. Ἐν πρώτοις σὰς σημειῶ, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις ἐκάστου δελτίου καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα παράδοσις τοῦ ἀντικειμένου ἀπῆται κτ' ἀνώτατον ὅρον 2 τῆς ὥρας λεπτά. Ἄν ὑπολογίσητε, ὅτι ἐργαζόμεθα ἐν τῇ Δημαρχείῳ καὶ κατ' εἰκὸν 8 ὥρας καθ' ἑκάστην θὰ ἔλθετε εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι 6 ἡμέραι θὰ ἀπαιτοῦντο ἐν ὅλῳ διὰ τὴν διεκπεραίωσιν. Τόσαι καὶ ἀπαιτήθησαν πραγματικῶς. Ὅταν ὅμως ἡ ἐργασία ἐτελείτο ταχικώτερον ἀπῆται τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπολογισθέντος χρόνου. Ἐγὼ αὐτὸς ἀνεγνώρισα 100 δελτία ἐντὸς μιᾶς καὶ μόννης ὥρας. Ὁ χρόνος δὲν κατηναλίσκετο ἐνεκα τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν, ἀλλ' ἐνεκα τῶν πολλῶν ἀριθμῶν. Μόνη ἡ ἐκκύβευσις ἀπῆται 4 ἡμέρας. Ταῦτα παρετήρησα μὲ τὸ ὡρολόγιον ἀνὰ χεῖρας. Παραστήτε καὶ σῆς ὁμοίως καὶ εἰς εὐτυχέστερον λαχεῖον ἐκκυδεύσεως 1,600 ἀριθμῶν καὶ τότε κρίνατε. Καὶ ὅμως ὡς εἶπον ὑμῖν ἀνωτέρω ἡ παράδοσις θὰ ἐτελείτο ἐντὸς τοῦ ἡμισέως μόνον τοῦ ἀπαιτηθέντος χρόνου ἂν μὴ διεσπᾶτο πολλὰ κἰς ἡ σειρὰ ἐνεκα τῆς ἀνυπομονῆς τοῦ κοινῶν καταχρωμένου τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς υπερβολικῆς καλωσύνης μελῶν τινῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Καὶ ἡ μὲν διακοπὴ αὕτη τῆς ὑπ' ἐμοῦ αὐστηρότατα τηρουμένης σειρᾶς οὐδένα ἕτερον ἐβάρυνεν ἢ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ κυρίως ἐμέ. Τὸ κοινὸν τὸ μὴ ἄλλως μετ' ἀγγλινῆς φειδῶς χρώμενον τοῦ ἐαυτοῦ χρόνου οὐδὲν ἀπώλεσε.

Ἄλλ' ἐγὼ αὐτὸ τοῦτο ἐπέδωκον, τὴν βραδυτέραν διανομὴν, διὰ τῆς μὴ εὐκόλου ἀναγνώρισεως τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν. Ἄν μεθ' ὅλην τὴν διὰ μέσου δύο βιβλίων μακρὰν διαδικασίαν, ἐπεκράτησε τοιαύτη σύγχυσις καὶ τοιαύτη ἀταξία, ὥς ἡ διανομὴ νὰ ὁμοιάσῃ τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς πανηγύρεσι διανομὴν τῶν σπερνῶν καὶ τὰ ἀντικείμενα νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῆς ἐκθέσεως παρ' αὐτῶν τῶν δικαίωχων πολλάκις πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ἡ ἐξέλεγχξις, φαντασθῆτε τι θὰ ἐγένετο ἐάν δὲν ἐμεσολάβει ἡ ἀνωτέρω διαδικασία μετὰ τῆς δυσχεροῦς ἀναγνώσεως τῶν λατινικῶν ἀριθμῶν. Ἄλλως τε τῆς ἀρχῆς ὡς ἀνω τοῦ λαχείου ἡ φθείρησις, οὐδὲν ἕτερον σύστημα προσφύεσθαι αὐτῇ καὶ προληπτικώτερον κατὰ τὸ ἐνὸν τῶν κα

ὡς ὁ Νέστων καὶ ὁ Ἐδισσων θὰ ἐφεύρισκον ἀπλούστερον τι σύστημα, ἀλλὰ τούτων ἀπόντων δὲν ἐννομοδόθη ἡ τὸ ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ μου ἐγκεφάλου παραχθὲν ἀτυχὲς τοιοῦτον.

Ὡ! ἐν μόνον ἔχει δίκαιον τὸ κοινὸν καὶ εἰς τοῦτο πρέπει τις νὰ ζητήσῃ τὴν συγγνώμην του, ὅτι ἐνεκα λαθῶν τινῶν πληθύνοντων ἀπ' ἧς ἀπερασίσθη ἡ παράδοσις τῶν μικρῶν ἀντικειμένων ἀνευ ἐλέγχου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν, συνέβαινε ἐνίοτε συμπίπτειν τὸς τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, νὰ μὴ εὐρίσκηται ἀντικείμενόν τι διότι ἐδόθη εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ κατὰ λάθος ὁμοιον.

Πρὸς τοῦτο εἶχε προειδοποιηθῇ τὸ κοινὸν καὶ ἀπεζημιώθη καταλλήλως.

Τὰ οὕτω λείψαντα ἀντικείμενα κατ' αὐστηρότατον ὑπολογισμὸν, δὲν υπερβαίνουν τὰ 75 ἐν ὅλῳ καὶ τὰ μὲν 25 τούτων ἀνήκοντα εἰς τινὰ ἐξ Ἀθηνῶν φίλων μου ἀποζημιώσασα ἐγὼ αὐτὸς τὰ ἕτερα 25 αὕτη οὕτη ἢ Ἐπιτροπῇ. Τὰ δ' ἕτερα 25 δὲν ἐξήλεγχθησαν ἀκόμη. Ἄλλ' ἐκ τῶν βεβαίων 25 τὰ πλεῖστα ἤσαν κοινὰ ἀντικείμενα διὰ κοινὸν ἀναπληρωθέντα μόλις δὲ ἀπομένοντα 10 ἐργόχειρα ἁξίας τινος διὰ μικρῶν ἀποζημιωθέντα. Δέκα λοιπὸν τοιαῦτα λάθη ἐπὶ 1,000 ἀριθμῶν φρονῶ, ὅτι δύναται νὰ τύχωσι τῆς συγγνώμης τοῦ κοινῶν καὶ νὰ μὴ ἐπισκευάσῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ λαχείου. Τώρα τί νὰ εἴπω περὶ τῆς πόλλυχόθεν ἡχοῦσῃ ἐπωδοῦ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐνήργησε μετὰ προτιμήσεων, ὅσον ἀφραδὴ τὴν ποιότητα τῶν δεδομένων ἀντικειμένων, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκράτησε τὰ καλλίτερα δι' αὐτῇ· Βεβαίως αἱ κρίσεις οὗτοι εἰσὶν ἀνάξια ἀπαντήσεως καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ὁρθῶς ποιῶσα δὲν μοι ἔδωκεν οὐδεμίαν ἐξουσιοδότησιν νὰ ἀπαντήσω, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κρίσεις αὗται φυσικῶς δὲν ἐφείσθησαν οὐδ' ἐμοῦ ὡς ἀτόμου· κρίνω καλὸν νὰ εἴπω τὰ ἐξῆς, ὅτι ὅσον μὲν ἀφορᾷ τῶν κατ' εἶδος προτίμησιν ἀπαξ νὰ ἀτανήσω καὶ ἐγὼ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ χρόνον λήψεως τῶν ἀντικειμένων, προτίμησιν γνωρίζω κάλλιστα, ὅτι ὅπως μὴ ἀδικήσω κανένα κατάρθρωσε νὰ δυσαρעτήσω πάντα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν αἰτίαν, δηλῶ ὅτι τὰ προσηκόντα τοῦ λαχείου ἀνερχόμενα εἰς 40 τὸ ἀριθμὸν ἐδώθησαν ὑπὲρ τοῦ ταπεινοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν τῷ λαχείῳ τοῦ τοῖς ἀντιπροσωπεύοντες καὶ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν Κυρίων καὶ δεσποινίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν ἀποσταλῶν δόξα εἰς τὸ λαχεῖον, προσωποῦνται, ὡς

προεξώφλησε τὴν παραίτησιν μετὰ πλήρη πεποίθησιν ἐπιδοκιμασίας.

Τούτῳ ὅπερ πράττω γνωρίζω ὅτι εἶνε τι ἡ σχολὴ τῶν Ἀπόρων Παίδων. Δὲν ἔχει τι νὰ κερδίσῃ ἐξ αὐτοῦ περιττὸν καὶ μικροπρεπές. Ζήκνται ὅμως τὸ πρᾶγμα τὴν ἐξῆς ἐνδιαφύρουσαν σημασίαν προκειμένου ἐκείῳ· περὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου. Αἱ ἐλευθεριάζουσαι γλώσσαι καὶ τὰ ἐπικίνδυνα γλωσσάδια οὐχὶ ὀλίγων δυστυχῶς προκειμένου περὶ τοιούτων ἔργων, διολισθαίνουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς κοινῆς γνώμης μετὰ κατὰ πληκτικῆς εὐκολίας καὶ εἰς τὸ ὀλισθηρὸν τῆς ἔδρας· παρασύρουν ἀδιακρίτως οὐχὶ μόνον τὴν ὑπόληψιν ἐνδὲς ἐκάστου, ἀλλὰ καὶ πάντα καλὴν ἰδέαν, καὶ πᾶν καλὸν ἔργον. Εἶνε ὁρθὸν καὶ δίκαιον, ὁ ἐπικίνδυνος δρόμος τῶν νὰ εὐρὴ πρόσκομα τὴ ψιλαφτόν. Τὸ πρόσκομα τοῦτο μικρὴν λιθάριον ἐν τῷ λείῳ ἐδάφει τοῦ στίβου ἐκείνου ἔστω τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Ἰαφρουροῦ. Λυπούμαι ὅτι ὁ χρόνος δὲν μοι ἐπέτρεψε νὰ πείσω καὶ τὰ ἄλλα ἀξιότιμα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς· νὰ πράξωσι τὸ αὐτό. Πέποιθε ὅμως ὅτι ἄλλοι μετ' ἐμοῦ πρὸς τὸ ἔδον καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον θὰ μεγαλύνωσι τὸν πυρῶνα τοῦτον. Οὕτω· ἐν τῷ μέλλοντι ἂν ἐνοχλούμενοι ἐκ τῶν αἰτήσεων εἰσφορᾶς· ὑπὲρ γενικοῦ τινος σκοποῦ καὶ ἐκνοούμενοι θὰ δύνανται νὰ προσάλωσι τοῦ· ἀληθεῖς λόγους τῆς ἀντιθέσεως τῶν, λόγους στερήσεων, ἢ οἰκονομίας, λόγους ἀπαγορευτικῆς, ἢ μοισολατρίας λόγους φροντίδων ἢ ἐκπαιδεύσεως, λόγους σοφροῦς τοῦ· ἢ πείρας, λόγους πολιτικῆς ἢ κοινωνικῆς ἀντιζηλίας, ἢ ἀμύνης κατ' ἐπικινδύνου τινος· φιλοδοξίας· λόγους οὐροδότης καὶ ὅτους δέποτε ἀλλὰ δὲν θὰ δύνανται, δὲν θὰ ἐπιτρέπηται αὐτοῖς νὰ ἐκλαμῶσι νὰ προσάλωσι λόγους δυσπιστίας· πρὸς τοῦ διαχειριζομένου· τὰ ἔργα ταῦτα, οἵτινες πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ἐξεγεσθῶσι κατὰ τῆς τρομοκρατίας· ἢ ἐξαρτῶν ἐν τῷ ἀνυχεῖ τοῦτω τόπῳ ἡ κακολογία.

Δέξασθε τὰς διαβεβαιώσεις τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἀριστομένης Ἀλβανίτης

ὑπογράφεται καὶ παρὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολογικοῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνης τοῦ κ. Θεοφάνους Κατωπὸς δὲ Σχολάρχου καὶ Πήλικας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. 54.41.45.0093